III. Naise wõtmine.

Kui Iwanil katessa täistõimment aastat täis saiwa ja ta jaba ütessa täistõimne wannuse aasta sisse astse, (andse) tälle Nataska ~~andse~~ nõuu, et ta naist nakkasi wõtma ja selle tarwis wana paisi käest luba lässi küsima. Nataska selet Iwanile, et ta olla risti-inemise laits ja kui ta tima endale naises saa, sis ta sellega kah neide wangi põlwe saa lühendama. Wana paganal olli kah kens tütert, (mi et) ~~seda~~ ta kate käega mõne ales Iwanile naises andma. Nataska selet Iwanile, et kui ta oma naise wõtmise mõtte om wana paganale awaldama, et sis see kõik oma tütre ja tima kah saa säätomas ütte sugutsis ilusis, ütte moodu rõiwile pantu tütrikkes saa muutma. Kui ta see om ära tennu ja ütte tarre ritta saisma om pannu, sis kuts ta sinu endale pruudi wälla walitsemises. Kui ta sis käsk sul wälla walitseda sis piat sa ütsinda saabaste pääle wahtma, sest muidu sa minnu neide seast ära ei tunne. Mina taha kura jala saapa nõna weidikene wälla poole panna, millest sa sis minnu ära tunnetegi.

Iwan läts nüid, nigu Nataska olli käsknu wana pagana manu ja awald timale oma ette wõte. Wana pagan näckas ääwa selle üle rõõmus olewat ja luas wiibimata tima tahtmist täita. Hommen käskse wana pagan Iwanil tulla selle tarwis sinna tima suurte tarre, kun ta saa talle naist andma walitseda preilt.

Nii kah sündigi tõse hommgu, nigu Nataska olli ette ütelnu. Kui Iwan suurte tarre astse, näg ta et kõik säidse tütrikku jest ~~nõus~~ ütte moodu olliwa, nii et es wõi neide wahel määrastegi wahe teta, neide moodu järgi. Iwan wahtse jaba sisse tullen saabaste pääle ja näg: Nätel saapanina ette ol-

Kui Iwan sai tükk aiga saista, andse wana pais talle käsu, et ta pruudi wälla walitses. Iwan es aotawi enamp taitt käsku, waid näidas ääwa selle pääle, kel kura jala saapa nõna weidikene ette poole olli ja kes Nataska piditi aleme. Kui ta Nataska pääle olli ära näidanu, sai wanapagan pahatses ja ütel: „Oh sa lontrus! kas sa parempat minu tütardest sis wälla es mõista walitseda, see om minu tütardest kige halwemp, sest temaga sa seukeki elada ei passi; selleperast piat sa tõne nõrd pruudi tulema walitsema, mis hommen, sel samal ajal peab sündima."

Õösel, sest muul ajal ei olnud Nataskal aiga, tulli ta Iwani manu ja jutust talle ette ära, et hommen pantawat nima niisamute rinda saisma, ~~missugust~~ kui heilasi, ütsinda walge nõna räti antawat nätte. Muide seast tunned sa ütsinda minnu sellega ära, et minu otsa pääle lendas üts kärblane, keda ma rätiga otsa päält ära aja." Kui Nataska see ära sai kõnelda, läts ta jälle ära.

Tõse hommgu sündi jälleki Nataska ütlemise järgi. Iwan walits tu wälla, kelle otsa esise pääle kärblane lennas. Aga wanapagan es ole sukuki selle walitsemisega rahul, waid lubas seda tütrikku timale ütsinda kate tõö ära toimetamise perast anda, aga kui ta ei jõua tääsid ära toimetada, sis saa tima iho ja hengega põrgu omas. Wanapagan kutse teda ~~oma~~ hommenes oma talli manu, kun ta edimadse tõö peab ära toimetama, mis wanapagana täwe wäsitamise olle.

Öösi tulli Nataska jälleki Iwani manu ja küsse, missugust tõõd ~~nüid~~ talle teta om antu. Iwan ütel, et tima hommenene tõö ei olleweki suur asi, kes nimelt wanapagana säidu täwu wäsitamine ollew. Selle Iwani ütelese pääle ohas Nataska raskeste ja ütel: „Oh, kallis Iwanike! See tõö om neist hirmsamatest, kun kige wähemp haoletus sulle surma wõib tuuwa, sest see täwk ei ole muud midagi kui wana tarwikesi.